

Sygn. akt VI Ka 19/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Natalia Burandt (spr.)
Sędziowie:	SSO Elżbieta Kosecka - Sobczak SSO Piotr Żywicki
Protokolant	st.sekr.sądowy Kamila Obuchowicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Mirosławy Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2015r.,

sprawy K. G. (1)

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 17 grudnia 2014 r., sygn. akt II K 741/14

uchyla zaskarżony wyrok łączny i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Elblągu do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 19/15

UZASADNIENIE

W dniu 29 października 2014r. do Sądu Rejonowego w Elblągu wpłynął wniosek K. G. (1) o wydanie wyroku łącznego w zakresie kar wymierzonych mu w wyrokach:

1. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17.9.2007r. w sprawie o sygn. akt **II K 812/07**,
2. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 13.12.2007r. w sprawie o sygn. akt **II K 1000/07**,
3. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 12.2.2008r. w sprawie o sygn. akt **X K 1266/07**,
4. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19.2.2008r w sprawie o sygn. akt **X K 1478/07** i
5. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17.7.2014r. w sprawie o sygn. akt **II K 869/13**, przy czym wcześniejszym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 czerwca 2009r. w sprawie o sygn. akt II K 133/09 w pkt III tego wyroku połączono skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone przez Sąd Rejonowy w Elblągu

w sprawach o sygn.. akt II K 812/07, II K 1000/07, X K 1266/07 i X K 1478/07 (opisane w pkt 1-4) i wymierzono karę łączną 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności

Sąd Rejonowy w Elblągu zaskarżonym wyrokiem łącznym z dnia 17 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt II K 741/14 rozstrzygnął w przedmiocie wyżej wymienionych jednostkowych skazań K. G. (1) (opisanych w pkt 1-5) i :

I. na mocy art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 86§1 kk połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami: Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17.9.2007r. w sprawie o sygn. akt **II K 812/07**, Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 13.12.2007r. w sprawie o sygn. akt **II K 1000/07**, Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 12.2.2008r. w sprawie o sygn. akt **X K 1266/07**, Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19.2.2008r w sprawie o sygn. akt **X K 1478/07** i Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17.7.2014r. w sprawie o sygn. akt **II K 869/13** i orzekł wobec skazanego K. G. (1) karę łączną w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności;

II. pozostałe rozstrzygnięcia w wyrokach objętych wyrokiem łącznym pozostawił do odrębnego wykonania;

III. na mocy art. 575 kpk stwierdził, że punkt III wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 czerwca 2009r. w sprawie o sygn.. akt II K 133/09 stracił moc;

IV. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie II K 133/09 od dnia 06 listopada 2008r. do dnia 03 marca 2009r. i od dnia 16 grudnia 2011r. do dnia 17 grudnia 2014r.

V. na mocy art. 624§1 kpk zwolnił skazanego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

.

Od powyższego wyroku łącznego apelację wniósł skazany K. G. (1) i zaskarżając go w całości, zarzucił:

„pkt 1. na mocy art.. 438 pkt 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na błędnym uznaniu przez sąd I instancji, iż opinia o skazanym (jej treść), na którą powołał się sąd w uzasadnieniu niniejszego orzeczenia (str. 5 uzasadnienia akapit 4) dotyczy mojej osoby,

pkt 2. na mocy art. 438 pkt 4 kpk rażąco surowość orzeczonej kary pozbawienia wolności”

W konkluzji apelacji, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku łącznego przez znaczne złagodzenie kary łącznej.

W toku postępowania zainicjowanego powyższym wnioskiem K. G. (1), zgromadzono w aktach sprawy materiał wskazujący, że dotychczas był on skazany nadto 15 –oma wyrokami za przestępstwa (razem 20 –oma wyrokami za przestępstwa i 1 – nym wyrokiem za wykroczenia). I tak, K. G. (1) został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19 stycznia 2006 roku w sprawie **VIII K 359/05** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w dniu 07 marca 2005 roku, w dniu 05 marca 2005 roku, w dniu 11 marca 2005 roku, w dniu 11 kwietnia 2005 roku, w dniu 06 marca 2005 roku, w dniu 05 kwietnia 2005 roku, w dniu 26 kwietnia 2005 roku, w dniu 27 kwietnia 2005 roku, w dniu 28 kwietnia 2005 roku, w dniu 06 marca 2005 roku, w lutym 2005 roku, w dniu 07 marca 2005 roku, w dniu 11 kwietnia 2005 roku, w dniu 20 kwietnia 2005 roku, w dniu 09 maja 2005 roku, w dniu 16 lutego 2005 roku na karę 1/jednego/ roku i 6/sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 284 § 2 kk popełnione w kwietniu 2005 roku na karę 1/jednego/ roku pozbawienia wolności, połączono kary jednostkowe i wymierzono skazanemu karę łączną 2/dwóch/ lat pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 5/pięciu/ lat, oddano go pod dozór kuratora, zobowiązano do naprawienia szkody i kontynuowania nauki, orzeczono o kosztach sądowych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 10 września 2007 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 27 lutego 2006 roku w sprawie **X K 55/06** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 06 maja 2005 roku na karę 1/jednego/ roku pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 3/trzech/ lat, oddano go pod dozór kuratora, zobowiązano do naprawienia szkody orzeczono o kosztach sądowych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 07 maja 2007 roku w sprawie Ko 1155/07 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 19 grudnia 2006 roku w sprawie **IX K 1162/06** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnione w dniu 19 marca 2006 roku na karę 1/jednego/ roku pozbawienia wolności, orzeczono środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody;
4. Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 12 kwietnia 2007 roku w sprawie **II K 62/07** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 24 sierpnia 2006 roku w na karę 8/ośmiu/ miesięcy pozbawienia wolności i karę 50/pięćdziesięciu/ stawek dziennych grzywny w kwocie po 10/dziesięć/ złotych, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 5/pięciu/ lat, oddano go pod dozór kuratora, orzeczono o kosztach sądowych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 20 grudnia 2007 roku w sprawie Ko 3703/07 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
5. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 28 maja 2007 roku w sprawie **VIII K 136/07** za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 13 grudnia 2006 roku, na karę 1/jednego/ roku pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 4/czterech/ lat, oddano go pod dozór kuratora. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 20 grudnia 2007 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
6. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 29 maja 2007 roku w sprawie **X K 421/07** za czyn z art. 158 § 1 kk popełniony w dniu 16 grudnia 2006 roku na karę 6/sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;
7. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie **X W 1194/07** za wykroczenia z art. 94 § 1 kk, art. 97 kw i art. 92 § 1 kk popełnione w dniu 03 czerwca 2007 roku na karę 550 zł/pięćset pięćdziesiąt złotych/ grzywny. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 08 maja 2008 roku orzeczono wobec skazanego zastępczą karę aresztu w wymiarze 11 dni za nieuiszczoną karę grzywny;
8. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17 września 2007 roku w sprawie **II K 812/07** za ciąg przestępstw z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 11 grudnia 2006 roku, w dniu 19 grudnia 2006 roku, w dniu 20 grudnia 2006 roku na karę 2/dwóch/ lat pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 5/pięciu/ lat, oddano go pod dozór kuratora, zobowiązano do naprawienia szkody orzeczono o kosztach sądowych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 11 marca 2009 roku w sprawie Ko 637/09 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
9. Sądu Rejonowego w Kluczborku Sąd Grodzki w N. z dnia 13 grudnia 2007 roku w sprawie **VII K 113/07** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnione w dniu 27 września 2006 roku na karę 1/jednego/ roku pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 5/pięciu/ lat, oddano go pod dozór kuratora. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 11 marca 2009 roku w sprawie Ko 640/09 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
10. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 13 grudnia 2007 roku w sprawie **II K 1000/07** za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 13 grudnia 2006 roku, w dniu 05 kwietnia 2006 roku, w dniu 02 stycznia 2007 roku, na karę 2/dwóch/ lat pozbawienia wolności i karę 30/trzydziestu/ stawek dziennych grzywny w kwocie po 20/dwadzieścia/ złotych, wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5/pięciu/ lat, oddano go pod dozór kuratora, zobowiązano do naprawienia szkody orzeczono o kosztach sądowych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 11 marca 2009 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

11. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 12 lutego 2008 roku w sprawie **X K 1266/07** za przestępstwo z art. 158 § 1 kk popełniony w dniu 11 sierpnia 2007 roku, na karę 10/dziesięciu/ miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 5/pięciu/ lat, oddano go pod dozór kuratora. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 11 marca 2009 roku w sprawie Ko 639/09 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

12. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19 lutego 2008 roku w sprawie **X K 1478/07** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 21 maja 2007 roku na karę 1/jednego/ roku pozbawienia wolności;

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 08 września 2008 roku w sprawie **VIII K 156/08** w punkcie I wyroku łącznego połączono skazanemu kary jednostkowe orzeczone w sprawach **IX K 1162/06, II K 62/07, VIII K 136/07, II K 230/07 i X K 421/07** i orzeczono karę łączną 2/dwóch/ lat i 6/sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności. W punkcie II wyroku łącznego połączono skazanemu kary jednostkowe orzeczone wyrokami w sprawach **X K 55/06, VIII K 359/05** i orzeczono karę łączną 1/jednego/ roku i 8/ośmiu/ miesięcy pozbawienia wolności, umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyrok w sprawie **X K 1478/07**,

13. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 września 2008 roku w sprawie **II K 476/08** za czyn z art. 242 § 3 kk popełniony w dniu 08 kwietnia 2008 roku na karę 2/dwóch/ miesięcy pozbawienia wolności;

14. Sądu Rejonowego w Jaśle z dnia 04 grudnia 2008 roku w sprawie **VI K 131/07** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnione w okresie od 21 września 2006 roku do dnia 29 września 2006 roku na karę 1/jednego/ roku pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 3/trzech/ lat, orzeczono dozór kuratora, na podatnie art. 33 § 1, 2 i 3 kk orzeczono karę grzywny 50 stawek po 20 złotych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19 września 2011 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

15. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 grudnia 2008 roku w sprawie **II K 542/08** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w okresie od 18 marca 2008 roku do 24 maja 2008 roku na karę 2/dwóch/ lat pozbawienia wolności, orzeczono o dowodach rzeczowych i kosztach sądowych;

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie **II K 133/09**: w pkt I wyroku połączono skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego we Włocławku **IX K 1162/06**, Sądu Rejonowego w Sokółce **II K 62/07**, Sądu Rejonowego w Elblągu **VIII K 136/07**, Sądu Rejonowego w Elblągu **X K 421/07**, Sądu Rejonowego w Kluczborku Sąd Grodzki w N. **VII K 113/07**, Sądu Rejonowego w Łukowie **II K 230/07** i wymierzono karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności; w pkt II wyroku połączono skazanemu jednostkowe kary grzywny orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Łukowie **II K 230/07** Sądu Rejonowego w Sokółce **II K 62/07** i wymierzono karę łączną 90 stawek dziennych grzywny, ustalając na nowo wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych; w pkt III wyroku połączono skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Elblągu **II K 812/07, II K 1000/07, X K 1266/07, X K 1478/07** i wymierzono karę łączną 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności; w pkt IV wyroku połączono skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Elblągu **II K 476/08 i II K 542/08** i wymierzono karę łączną 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności. Nadto w punkcie VI wyroku łącznego orzeczono, iż punkt I wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 08 września 2008 roku w sprawie **VIII K 156/08** stracił moc;

16. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 29 maja 2009 r. w sprawie **II K 619/08** za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w okresie od 17 marca 2008 r. do 24 czerwca 2008 r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

17. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie akt **II K 116/09** za czyn z art. 245 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w okresie od 22 października do 20 listopada 2008 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

18. Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 23 lipca 2009 roku w sprawie **II K 688/07** za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk popełniony w okresie 27.09.2006 r. i 31 października 2006 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat; orzeczono dozór kuratora i obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 10 października 2011 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

19. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 stycznia 2010 r. w sprawie **VIII K 195/09** za czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony 28 lutego 2008 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 10 marca 2008 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono przepadek dowodów rzeczowych;

20. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 08 marca 2011 r. w sprawie **II K 130/11** za czyn z art. 242 § 3 kk popełniony w dniu 20 września 2010 r. na karę 200 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł.

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 07 września 2011 roku w sprawie **II K 845/11**: w pkt I wyroku połączono skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 września 2008 roku w sprawie **II K 476/08**, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 grudnia 2008 roku w sprawie **II K 542/08**, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 29 maja 2009 r. w sprawie **II K 619/08** oraz prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 stycznia 2010 r. w sprawie **VIII K 195/09** i wymierza skazanemu karę łączną 4 /czterech/ lat i 10 /dziesięciu/ miesięcy pozbawienia wolności. Nadto wskazano, iż na mocy art. 575 § 1 kpk orzeka się, iż punkt IV wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 czerwca 2009 roku w sprawie **II K 133/09** stracił moc. Natomiast w kolejnych punktach w/w wyroku łącznego, na mocy art. 572 kpk umarżono postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 23 lipca 2009 roku w sprawie **II K 688/07**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie **II K 116/09** oraz wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 08 marca 2011 r. w sprawie **II K 130/11**, zaś a mocy art. 574 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 kpk umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyroki Sądu Rejonowego w Elblągu w sprawie VII K 359/05, X K 556/06, VII K 136/07, X K 421/07, X W 1194/07, II K 812/07, II K 1000/07, X K 1266/07, X K 1478/07, Sądu Rejonowego we Włocławku w sprawie IX K 1162/06, Sądu Rejonowego w Sokółce w sprawie II K 62/07, Sądu Rejonowego w Kluczborku Sąd Grodzki w N. w sprawie VII K 113/07, Sądu Rejonowego w Łukowie w sprawie II K 230/07, Sądu Rejonowego w Jaśle w sprawie VI K 131/07. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 15 grudnia 2011 roku w sprawie VI Ka 383/11 zmieniono w/w wyrok łączny w ten sposób, że karę orzeczoną w punkcie I wyroku obniżono do 4 lat pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym Sąd Rejonowy w Elblągu z dnia 06 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 507/13: w pkt I – połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec K. G. (1) prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 19 grudnia 2006 roku w sprawie **IX K 1162/06**, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 12 kwietnia 2007 roku w sprawie **II K 62/07**, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 28 maja 2007 roku w sprawie **VIII K 136/07**, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 29 maja 2007 roku w sprawie **X K 421/07**, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kluczborku Sąd Grodzki w N. z dnia 13 grudnia 2007 roku w sprawie **VII K 113/07**, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaśle z dnia 04 grudnia 2008 roku w sprawie **VI K 131/07** i prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 23 lipca 2009 roku w sprawie **II K 688/07** i wymierzył skazanemu karę łączną 3/trzech/ lat pozbawienia wolności; w pkt II - połączył jednostkową karę grzywny orzeczoną wobec K. G. (1) prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 12 kwietnia 2007 roku w sprawie **II K 62/07** i prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaśle z dnia 04 grudnia 2008 roku w sprawie **VI K 131/07** wymierzył skazanemu karę łączną 80 /osiemdziesiąt/ stawek dziennych grzywny, ustalając na nowo wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10/dziesięciu/ złotych. Ponadto na mocy art. 575 § 1 kpk orzekł, że punkt I i II wyroku łącznego

Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 16 lutego 2012 roku w sprawie **II K 1291/11** stracił moc. Na mocy art. 572 kpk, art. 574 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 kpk umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19 stycznia 2006 roku w sprawie **VIII K 359/05** oraz wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 27 lutego 2006 roku w sprawie **X K 55/06**, a także wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17 września 2007 roku w sprawie **II K 812/07**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 13 grudnia 2007 roku w sprawie **II K 1000/07**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 12 lutego 2008 roku w sprawie **X K 1266/07**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19 lutego 2008 roku w sprawie **X K 1478/07**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 września 2008 roku w sprawie **II K 476/08**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 grudnia 2008 roku w sprawie **II K 542/08**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 29 maja 2009 roku w sprawie **II K 619/08**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 stycznia 2010 roku w sprawie **VIII K 195/09**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie **II K 116/09** oraz wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 08 marca 2011 r. w sprawie **II K 130/11**, wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie **X W 1194/07**. Powyższy wyrok został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 28 listopada 2013r. w sprawie o sygn. akt VI Ka 423/13.

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt II K 30/14 Sąd Rejonowy w Elblągu na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego.

21. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie akt **II K 869/13** za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony w dniu 19 października 2006r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja skazanego K. G. (1) zasługiwała na uwzględnienie w zakresie sformułowanego w petitum skargi wniosku kasacyjnego. Z uwagi na rangę uchybienia polegającego na obrazie prawa materialnego, którego dopuścił się Sąd Rejonowy oraz zasadność podniesionego przez skazanego zarzutu błędnych ustaleń dotyczących opinii z zakładu karnego, rozpoznanie podniesionego w wywiedzionym środku odwoławczym także zarzutu rażącej niewspółmierności kary byłoby przedwczesne.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy dopuścił się rażącej obrazę prawa materialnego, tj. art. 85 kk, wyrażającej się w wadliwym ustaleniu realnego zbiegu przestępstw skonstruowanego w zaskarżonym wyroku.

Powyższe uchybienie było rezultatem nie objęcia postępowaniem o wyrok łączny z urzędu wszystkich dotychczasowych skazań K. G. (1), a tym samym zaniechania rozważenia potencjalnej możliwości przyjęcia innej konfiguracji skazań dotyczących czynów pozostających w zbiegu uzasadniającym połączenie węzłem wyroku łącznego i w konsekwencji ustalenia innego zbiegu przestępstw, który by zawierał czyn osądzony w sprawie o sygn. akt II K 869/13 (wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17.7.2014r), bądź też wykluczenia takiej sytuacji. Do tego rodzaju postąpienia sąd zobligowany był z uwagi na powinność respektowania tak materialnych warunków orzekania kary łącznej określonych w art. 85 kk, jak i również potrzebę zrealizowania przewidzianej w art. 570 kpk powinności działania z urzędu. Już tylko okoliczność, iż ostatnie skazanie, o objęcie którego nowym wyrokiem łącznym wniósł K. G. (1), tj. wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17.7.2014r. sygn.. akt **II K 869/13** zapadł w sprawie prowadzonej od początku po wznowieniu postępowania karnego zakończonym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 29.3.2007r. sygn.. akt **II K 230/07** (Sąd Okręgowy w Lublinie w dniu 29.5.13r. sygn. akt XI Ko 81/13r wznowił postępowanie karne zakończone wyrokiem SR w Łukowie z dnia 29.3.2007r., uchylił wyrok i sprawę SR w Łukowie przekazał do ponownego rozpoznania), zaś ten uchylony wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 29.3.2007r. sygn. akt II K 230/07 był objęty wcześniejszym wyrokiem łącznym z dnia 23 czerwca 2009r. sygn.. akt II K 133/09 (w pkt I połączono skazanemu skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego we Włocławku IX K 1162/06, Sądu Rejonowego w Sokółce II K 62/07, Sądu Rejonowego w Elblągu VIII K 136/07, Sądu Rejonowego w Elblągu X K 421/07, Sądu Rejonowego w Kluczborku Sąd Grodzki w N. VII K 113/07, Sądu Rejonowego w Łukowie II K 230/07 i wymierzono karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności) – powinna skłonić sąd rejonowy do podjęcia działań zgodnie z dyrektywą postępowania określoną w art. 570 kpk i następnie

ustalenia realnych zbiegów przestępstw realizujących materialne warunki orzekania kary łącznej zgodnie z utrwaloną „restryktywną” wykładnią przepisu art. 85 kk . Powyższemu zadaniu jednak sąd I instancji nie sprostał.

Ustosunkowując się w pierwszej kolejności do kwestii związanych z trybem inicjowania postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego i zakresu rozstrzygania, godzi się wskazać, iż postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego nie ma charakteru skargowego. Ten wyjątek od przewidzianej w art. 14 kpk zasady skargowości uzasadnia się faktem, że w postępowaniu tym nie jest realizowana funkcja ścigania (zob. Z. Gostyński, R.A. Stefański (w:) Z. Gostyński i in., Kodeks..., 2004, t. III, s. 834), zaś za wydawaniem wyroku łącznego z urzędu przemawiają względy humanitarne, gdyż z uwagi na zasady wymiaru kary łącznej z zasady stwarza to korzystniejszą sytuację prawną dla skazanego (por. T. Grzegorzczak, Kodeks..., 2008, s. 1199; SA w Warszawie II AKz 499/05, Apel.-W-wa 2006, nr 1, poz. 2). W konsekwencji w razie spełnienia warunków określonych w prawie materialnym i procesowym sąd jest obowiązany do wszczęcia postępowania z urzędu i wydania wyroku łącznego (zob. SN IV KK 5/06, OSNKW-R 2006, poz. 767; por. też SN N 5/76, OSNKW 1976, nr 7-8, poz. 100). Skoro zaś postępowanie o wyrok łączny może być wszczęte także z urzędu, to sąd nie jest związany treścią wniesionego przez skazanego wniosku o wydanie wyroku łącznego. W konsekwencji, nie dopatrując się możliwości połączenia w wyrok łączny wyroków wskazanych przez wnioskodawcę, bądź też dostrzegając konieczność utworzenia innych zbiegów, tak aby „rozstrzygnięcia nie naruszały przepisu art. 85 kk, sąd powinien z urzędu wydać wyrok łączny, jeżeli istnieje taka możliwość lub konieczność w odniesieniu do skazań niepowołanych we wniosku (zob. SN II KK 84/06, OSNKW-R 2006, poz. 928; SN II KK 15/09, LEX nr 519675; SA w Krakowie II AKz 245/08, KZS 2008, z. 7-8, poz. 65; SA w Katowicach II AKa 52/07, LEX nr 330999; T. Grzegorzczak, Kodeks..., 2008, s. 1200). W pełni dopuszczalne jest więc również poszerzenie zakresu rozpoznania sprawy i objęcie wyrokiem łącznym, oprócz kar wskazanych we wniosku, również kar jednostkowych we wniosku niewskazanych. Należy wręcz uznać, że jeżeli sąd, rozpoznając sprawę o wydanie wyroku łącznego, dostrzeże, że realnym zbiegiem przestępstw objęte powinny być inne czyny, niż wskazane we wniosku, to materialnoprawny charakter zbiegu przestępstw nakazuje objęcie węzłem kary łącznej wszystkich zbiegających się kar jednostkowych (por. SA w Krakowie II AKz 1086/08, KZS 2009, z. 4, poz. 42; B. Łopalewski, glosa, Prok. i Pr. 2008, nr 9, s. 163-164).

Reasumując, w sytuacji gdy postępowanie w przedmiocie wyroku łącznego zainicjował sam skazany, to w sposób w jaki we wniosku określił zakres wyroków jednostkowych, które – zgodnie z jego postulatem – powinny być objęte tym postępowaniem, nie może mieć przesadzającego znaczenia dla określenia zakresu przedmiotowego tego postępowania. W orzecznictwie wskazuje się, że obowiązkiem sądu wynikającym zarówno z procesowej normy art. 570 kpk, jak i normy materialnoprawnej z art. 85 k.k. jest przeprowadzenie postępowania w zakresie wszystkich skazań danej osoby będącej przedmiotem tego postępowania, celem ustalenia, czy popełnione przez nią przestępstwa pozostają w realnym zbiegu i przez to kary za nie orzeczone podlegają łączeniu (SN II KK 312/10, LEX nr 785900). W sprawie o wydanie wyroku łącznego należy zatem brać pod uwagę wszystkie wyroki, jakimi dotychczas skazano osobę, w stosunku do której wniesiono wniosek i tym samym wyjaśnić wszystkie okoliczności pozwalające na dokładne ustalenie, czy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego (SA w Ł. II AKz 393/09, OSAŁ 2011, nr 1, poz. 10). Realizując te procesowo – materialno – prawne powinności Sąd Rejonowy w Elblągu powinien był dokonać takiej analizy w zakresie wszystkich skazań K. G. (1). Sąd ten jednak poczynienia takiej kompleksowej analizy w ramach jednego orzeczenia zaniechał. Zdecydował się bowiem rozstrzygnąć tylko co do skazań wskazanych we wniosku K. G. (2) o wydanie wyroku łącznego. Była to decyzja oczywiście nietrafna. Tak z punktu widzenia porządkującej funkcji tego postępowania, którą każdorazowo winno ono realizować, właśnie poprzez wydanie wyroku w najszerszym możliwie zakresie skazań, jak też w kontekście wykluczenia - w ten to sposób - innej możliwości połączenia kar wynikłej z doboru innego realnego zbiegu przestępstw (w skład którego wchodziłby czyn osądzony w sprawie o sygn. akt II K 869/13 Sądu Rejonowego w Elblągu) oraz nie respektowania zasady ustalenia realnego zbiegu przestępstw, stanowiącego, zgodnie z treścią art. 85 k.k., przesłankę łączenia kar.

Sąd meriti połączył zaskarżonym wyrokiem łącznym z dnia 17 grudnia 2014r. sygn.. akt II K 741/14, skazania tylko ze spraw o sygn.. akt: II K 812/07, IIK 1000/07, X K 1266/07, X K 1478/07 i II K 869/14, nie dostrzegając przy tym (co najmniej) potencjalnych możliwości przyjęcia innej, konfiguracji skazań dotyczących czynów pozostających w

zbiegu uzasadniającym połączenie węzłem wyroku łącznego i tym samym innego ustalenia zbiegu przestępstw, który by zawierał czyn osadzony w sprawie o sygn. akt II K 869/13 Sądu Rejonowego w Elblągu.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uprawnia natomiast do stwierdzenia, że aby nie dopuścić się obrazy prawa materialnego – art. 85 kk, kara pozbawienia wolności orzeczona ostatnim wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17 lipca 2014r sygn.. akt **II K 869/13** (poprzednia sygn. akt II K 230/07 SR w Łukowie) za przestępstwo popełnione w dniu 19 października 2006r., powinna być połączona z karami pozbawienia wolności orzeczonymi w sprawach Sądu Rejonowego we Włocławku sygn.. akt **IX K 1162/06**, Sądu Rejonowego w Sokółce sygn.. akt II K **62/07**, Sądu Rejonowego w Elblągu sygn.. akt **VIII K 136/07**, Sądu Rejonowego w Elblągu sygn.. akt **X K 421/07**, Sądu Rejonowego w Kluczborku Sąd Grodzki w N. sygn.. akt **VII K 113/07**, Sądu Rejonowego w Jaśle sygn.. akt **VI K 131/07** i Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim sygn.. akt **II K 688/07** (połączone już wcześniej w pkt I wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 6 września 2013r. sygn. II K 507/13). Czyn osadzony w sprawie o sygn.. akt II K 689/14, podobnie jak czyny osadzone w sprawach o sygn.. akt II K 62/07, VIII K 136/07, XK 421/07, VII K 113/07, VI K 131/07 i II K 688/07 zostały bowiem popełnione przez skazanego przed zapadnięciem pierwszego wyroku otwierającego tę grupę przestępstw tworzących realny zbieg, tj. przed dniem 19 grudnia 2006r. – wyrok Sądu Rejonowego we Włocławku sygn. akt **IX K 1162/06**. Wprawdzie przestępstwo przypisane skazanemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17 lipca 2014r. sygn.. akt II K 869/13 tworzyło także realny zbieg przestępstw w kolejnej grupie, tj. z tymi wskazanymi we wniosku i określonymi w zaskarżonym wyroku łącznym, a będącymi przedmiotem osądu w sprawach Sądu Rejonowego w Elblągu o sygn.. akt IIK 812/07, II K 1000/07, X K 1266/07 i X K 1478/07 - jednakże skonstruowanie zbiegu przestępstw w takim wariacie stanowi naruszenie zasady wykluczającej możliwość różnego dowolnego dobierania (konfigurowania) wyroków jednostkowych, a tym samym prowadzi do obrazy prawa materialnego – art. 85 kk. Podstawą orzeczenia o karze łącznej, jak i wydania wyroku łącznego jest ustalenie realnego zbiegu przestępstw. Kreuje go zaistnienie kilku przestępstw w ściśle określonej konfiguracji czasowej.

W tym miejscu godzi się przypomnieć, że zgodnie z treścią art. 569 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. wydanie wyroku łącznego może nastąpić jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej co najmniej dwoma wyrokami. Z kolei w myśl art. 85 k.k. „(...)warunkiem wymierzenia kary łącznej jest to, aby przestępstwa ustalone różnymi prawomocnymi wyrokami popełnione zostały przez sprawcę zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu” (por. postanowienie SN z dnia 10 stycznia 2000 roku, II KKN 437/97, OSNPK 2000/9/5).

Zdaniem Sądu Okręgowego należało opowiedzieć się za wykładnią art. 85 k.k. dokonaną przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 03 listopada 2003 roku, sygn. IV KK 295/02, zgodnie z którą „analiza gramatyczna tego przepisu nie pozostawia wątpliwości, że zawarte w art. 85 k.k. sformułowanie <pierwszy wyrok>, oznacza chronologicznie najwcześniejszy z wyroków objętych postępowaniem w sprawie o wydanie wyroku łącznego” (por. OSNKW 2004/1/7). Z treści art. 85 k.k. wynika bowiem wyraźnie, iż Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Ustawodawca w treści art. 85 k.k. odwołuje się do postawy sprawcy, sygnalizując mu, iż jeżeli popełni dwa lub więcej przestępstw przed pierwszym, choćby nieprawomocnym wyrokiem, będzie mógł skorzystać z instytucji „kary łącznej”. Natomiast jeżeli popełni kolejne przestępstwa po wydaniu takiego wyroku, wówczas wymierzona za nie kara, karą łączną objęta już być nie może. Ponadto podkreślić tu należy, iż ustawodawca posługując się w treści art. 85 k.k. zwrotem „co do któregośkolwiek z tych przestępstw” czyni to w celu wyraźnego wskazania, iż kara łączna może być orzeczona jedynie wobec przestępstw, które zostały popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok.

Sąd Okręgowy w pełni podziela również argumentację Sądu Najwyższego, zaprezentowaną w uzasadnieniu do, podjętej w powiększonym składzie 7 sędziów, uchwały z dnia 25 lutego 2005 roku (sygn. I KZP 36/04), której nadano moc zasady prawnej. Nota bene sąd I instancji powołał się w pisemnych motywach na powyższą uchwałę Sądu Najwyższego, jednakże rozstrzygnął wbrew określonej w niej wykładni art. 85 kk. W części motywacyjnej Sąd

Najwyższy dokonał wnikliwej wykładni przesłanek kary łącznej, wskazując m.in., że zawarty w art. 85 kk zwrot - zanim zapadł pierwszy wyrok - odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa. Nie chodzi o pierwszy wyrok dający możliwość orzeczenia kary łącznej w układzie najkorzystniejszym dla skazanego. Zwrot „jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw” odwołuje się do kategorii obiektywnej - popełnienia przez sprawcę co najmniej dwóch przestępstw. Pierwszy zatem warunek przyjęcia zbiegu należy do sfery faktów. Są nimi popełnienie przez sprawcę co najmniej dwóch przestępstw i to niezależnie od tego, jaka jest sytuacja procesowa dotycząca tych przestępstw. Nawet jeżeli drugie (czy kolejne) przestępstwo nie byłoby jeszcze ujawnione w momencie wyrokowania co do pierwszego, to nie zmienia to istoty rzeczy, że może (mogą) w zbiegu realnym z tym poprzednim (poprzednimi) pozostawać. Kolejny zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” określa drugi warunek zbiegu - graniczny moment czasowy, pozwalający na przyjęcie, że te „dwa lub więcej przestępstw” do tego momentu pozostają w zbiegu. Także tutaj gramatyczna wykładnia słów tworzących powyższy zwrot nie pozostawia pola do różnego rozumienia ich znaczenia. Spójnik „zanim” jasno wskazuje sekwencję zdarzeń, jakie muszą po sobie nastąpić, aby spełnić dyspozycję przepisu: przestępstwa muszą być popełnione wcześniej, niż zapadł wyrok. Ustawodawca dalej precyzuje, jaki ma być to wyrok: „pierwszy, chociażby nieprawomocny”. Rzecz właśnie w tym, że obecnie ustawodawca nie odwołuje się do zależności procesowych, ale do postawy sprawcy, przekazując mu jasny sygnał: jeżeli popełnisz dwa lub więcej przestępstw przed pierwszym, chociażby nieprawomocnym wyrokiem, to „skorzystasz” z instytucji „kary łącznej”; jeżeli natomiast zdecydujesz się popełnić kolejne przestępstwo po wydaniu takiego wyroku, to wymierzona za nie kara, karą łączną objęta już być nie może. Słowo „skorzystasz” należy oddać sens „zbiegu przestępstw” i „kary łącznej”, jako że w przypadku wystąpienia zbiegu i zastosowania kary łącznej sytuacja sprawcy pogorszeniu ulec nie może, a może być korzystniejsza. Zwrot „co do któregoś z tych przestępstw” także nie zawiera w sobie wieloznaczności, która wymagałaby usunięcia na gruncie innych niż gramatyczna reguł wykładni. Użycie zaimka „tych” w wyrażeniu, że karę łączną można orzec jedynie wobec „tych przestępstw”, jednoznacznie powołuje wskazaną w pierwszej części przepisu kategorię obiektywną: „te” dwa lub więcej przestępstwa, które zostały popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok. Nie „te”, które w określonej konfiguracji mogą stworzyć stan nie przegrodzenia ich jakimkolwiek wyrokiem, ale „te”, które obiektywnie zostały popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny. Konkretnie przestępstwa nie pozostają w zbiegu realnym, dlatego że wytworzył się akurat taki a nie inny układ procesowy, ale dlatego że to sprawca podjął przestępcze działania w określonych warunkach, wiedząc przecież, czy zapadł już wobec niego wyrok, czy też nie.

Sąd Najwyższy zaakcentował jednocześnie, że przedstawiona powyżej interpretacja art.85 kk w pełni i konsekwentnie uwzględnia dyrektywy systemowe. Skoro bowiem zarówno „zbieg przestępstw” jak i „kara łączną” są instytucjami prawa materialnego, to nie uwarunkowania procesowe i to niezależne od sprawcy, powinny wpływać na ich kształt. Z kolei „wyrok łączny” choć jest instytucją stricte procesową, ale służy jedynie realizacji prawa materialnego, w żadnej mierze go nie modyfikując.

Jak ponadto przekonująco argumentował Sąd Najwyższy w uzasadnieniu cytowanej uchwały, prezentowanie poglądu, iż realny zbieg i możliwość orzeczenia kary łącznej występuje zawsze gdy poszczególne przestępstwa nie są przegrodzone żadnym wyrokiem, choćby nieprawomocnym - jest przejawem „konfiguracyjnej” interpretacji treści art. 85 k, która nie znajduje oparcia w tymże przepisie. Norma ta konstruuje bowiem realny zbieg przestępstw nie w zależności od sytuacji procesowej sprawcy, ale na podstawie jego obiektywnych i zawinionych zachowań. Zawinionych, gdyż od sprawcy zależy, czy popełnienia kolejne przestępstwo zanim doszło do pociągnięcia go od odpowiedzialności karnej (choćby nieprawomocnie) za inny czyn, czy też pomimo tego.

Przedstawionych powyżej argumentów nie podważa to, że możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 kk. Jednakże nawet przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią itd. grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu. Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy - czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi). Tylko te ostatnie tworzą zbieg realny, pozwalający na orzeczenie kary łącznej.

Zaakcentować także należy, że art. 85 kk statuuje realny zbieg przestępstw, który nie jest uzależniony od tego, że kara jednostkowa objęta była uprzednio karą łączną. Jest on instytucją prawa materialnego stosowaną obligatoryjnie i wystąpienie przesłanek przewidzianych w art. 85 kk implikuje orzeczenie kary łącznej. Do tego przepisu odwołuje się wprost art. 569 § 1 kpk. Nie można zatem zastosować takiego rozumowania, relatywizując prawidłowość ustalenia realnego zbiegu przestępstw w zależności od tego czy kara orzeczona za czyn, faktycznie w skład tego zbiegu wchodzący, objęta została uprzednio karą łączną czy też nie.

Wypada również podkreślić, że jeśli zachodzą warunki do orzekania kary łącznej, o których mowa w art. 85 k.k., a oskarżony został skazany co najmniej dwoma prawomocnymi wyrokami za realnie zbiegające się przestępstwa, wówczas orzeczenie kary łącznej w wyroku łącznym jest obligatoryjne także wtedy, gdy poszczególne kary jednostkowe zostały już w całości wykonane. Wykonanie w całości lub w części poszczególnych kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa (art. 92 zd. 1 k.k.) oznacza zarówno wykonanie jedynie niektórych z nich, jak i nawet wykonanie wszystkich tych kar. W konsekwencji, odbycie przez skazanego - w chwili orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego - wszystkich kar wymierzonych w warunkach określonych w art. 85 k.k., nie stanowi przesłanki umorzenia postępowania na podstawie art. 572 k.p.k (por. uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 9 czerwca 2006 r., I KZP 11/06, OSNKW 2006/7-8/64, OSP 2007/7-8/91, Prok.i Pr.-wkl. 2006/10/10, Biul.SN 2006/6/13).

Podobnie orzeczenie kary zastępczej nie stoi na przeszkodzie łączeniu kar wymierzonych prawomocnymi wyrokami za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym i orzeczeniu kary łącznej w wyroku łącznym, jeżeli tylko kary zasadnicze orzeczone tymi wyrokami są karami tego samego rodzaju lub innymi podlegającymi łączeniu w myśl przepisów kodeksu karnego. Przedmiotem łączenia w wyroku łącznym są bowiem tylko kary orzeczone w prawomocnych wyrokach skazujących za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym, a nie kary orzeczone w ich miejsce na podstawie przepisów kodeksu karnego wykonawczego. Postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 lutego 2009 r., II AKz 35/09, LEX nr 491190, KZS 2010/4/58.

Reasumując, wyrok łączny jest instytucją procesową realizującą normy prawa materialnego. Zatem „warunki do orzeczenia kary łącznej”, o których mowa w art. 569 § 1, to przede wszystkim przesłanki wynikające z art. 85 k.k. (w odniesieniu do łączenia środków karnych - art. 90 § 2 k.k.). Dla prawidłowego stosowania tego przepisu nie ma znaczenia czy konfiguracja skazań objętych wyrokiem łącznym jest korzystna czy też niekorzystna dla skazanego, ponieważ przesłanki orzeczenia kary łącznej nie dają swobody w doborze wyroków podlegających łączeniu. Oznacza to, że wyrok łączny w stosunku do osoby skazanej prawomocnie różnymi wyrokami może być wydany, jeśli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu (zob. SN V KK 194/05, OSNKW-R 2005, poz. 1763; SN V KK 417/04, OSNKW-R 2005, poz. 432; SN IV KK 5/04, OSNKW-R 2004, poz. 456; SN III KK 296/02, LEX nr 56848; SN IV KK 448/05, LEX nr 180763; SN IV KK 41/08, OSNKW-R 2008, poz. 1304). Nie ma zatem znaczenia, czy w wyrokach późniejszych, będących także podstawą wydania wyroku łącznego, wymierzono jedynie kary za przestępstwa popełnione przed datą wydania pierwszego wyroku, czy również kary za przestępstwa popełnione po jego wydaniu. W razie zatem zbiegu wyroków, którymi wymierzono kary w części za przestępstwa popełnione przed wydaniem pierwszego wyroku, w części zaś za przestępstwa popełnione po tej dacie, należy w wyroku łącznym orzec osobną karę łączną za czyny popełnione przed wydaniem pierwszego wyroku oraz - o ile jest to konieczne i zachodzą ku temu warunki - odrębnie karę łączną za przestępstwa późniejsze (SN IV KKN 81/00, LEX nr 51398). Warunkami, o których mowa w art. 569 § 1, są również zasady (kryteria) łączenia kar, określone przez prawo karne materialne (SN IV KK 278/04, LEX nr 141356; por. też SN V KK 92/06, OSNKW-R 2006, poz. 1043).

Odnosząc powyższe uwagi na grunt przedmiotowej sprawy należy uznać, że stanowisko Sądu Rejonowego oparte zostało na nieprawidłowych ustaleniach faktycznych oraz na błędnej wykładni art. 85 k.k., skutkujących wydaniem wadliwego wyroku łącznego.

W konsekwencji naruszenie to sprowadzało się do zaniechania objęcia z urzędu wszystkich skazań i nie utworzenia prawidłowej grupy przestępstw pozostających w zbiegu realnym, zaistnienie której to sytuacji, obliguje do zastosowania instytucji prawa materialnego określonej w art. 85 kk.

Wskazać także należy, iż wprawdzie K. G. (1) w apelacji nie podniósł zarzutu obrazy prawa materialnego, jednak zaskarżył wyrok w całości, a nadto zgodnie z powszechnie akceptowanymi poglądami, zaskarżenie wyroku na korzyść oskarżonego w sposób zasadniczy zwiększa zakres kontroli odwoławczej. Sąd II instancji ma w takiej sytuacji „(...)obowiązek zbadania sprawy pod względem merytorycznym i prawnym nie tylko w granicach środka odwoławczego, ale także z urzędu niezależnie od tych granic - w celu stwierdzenia, czy nie zachodzi oczywista niesprawiedliwość wyroku, a w szczególności, czy nie zachodzi potrzeba orzeczenia na korzyść oskarżonego...” (wyrok 7 sędziów SN, V KRN 118/73, OSNKW 1973, poz. 155). Każda podstawa odwoławcza wskazana w przepisie art. 438 kpk (a więc również naruszenie prawa materialnego) może zostać uwzględniona z urzędu i stać się przesłanką uznania orzeczenia za oczywiście niesprawiedliwe”. Konsekwencją powyższego jest uznanie, iż sąd odwoławczy nie jest związany zarzutami podniesionymi w środku zaskarżenia (por. wyrok SN z dnia 29 maja 1973 roku, V KRN 118/73, OSNKW 1973/12/155, z dnia 05 stycznia 2006 roku, III KK 266/05, LEX nr 172214).

Kolejnym ważkim powodem skutkującym uchyleniem zaskarżonego wyroku łącznego jest dokonanie przez sąd meriti wadliwych ustaleń dotyczących zachowania skazanego K. G. (2) w warunkach izolacji więziennej. Jak zasadnie podniósł autor apelacji przytoczona w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku opinia Zakładu Karnego w S. nie dotyczyła jego osoby. Analiza akt dowodzi, że opinia znajdująca się na k. 8-9, a na którą powołał się Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu (k. 69 ostatni akapit) dotyczy innego skazanego i została omyłkowo dołączona do przedmiotowej sprawy. Uszła natomiast uwadze sądu opinia z Aresztu Śledczego w E. dotycząca skazanego K. G. (1) zamieszczona na k. 20 akt. O konieczności poczynienia rzetelnych ustaleń co do zachowania skazanego podczas pobytu w areszcie śledczym lub zakładzie karnym i ich wpływie na treść rozstrzygnięcia w zakresie kary, a tym samym randze powyższego uchybienia, świadczy także stwierdzenie sądu rejonowego, który zaakcentował w pisemnym uzasadnieniu, że „(...) przy wydawaniu wyroku łącznego należy zawsze przeprowadzić dowód z aktualnej opinii o skazanym, po to, aby mieć orientację, jak przebiegał proces jego resocjalizacji, co nie jest obojętne przy określaniu kary łącznej (por. wyrok SN z dnia 22 stycznia 1991r., IV KR 100/90, OSP 1992/6/137)” k. 69 trzeci akapit.

Z uwagi na konieczność uwzględnienia opinii z AŚ o skazanym oraz powinność ponownego określenia zbiegów realnych i wymierzenia nowych kar łącznych w wyroku łącznym, zasadnym było na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Elblągu. Tylko bowiem w ten sposób możliwie będzie zapewnienie skazanemu należytej instancyjnej kontroli prawidłowości określenia zarówno zbiegów realnych, jak i wysokości kary łącznej.

W tym stanie rzeczy, w toku ponownego rozpoznania, zajdzie konieczność objęcia postępowaniem o wydanie wyroku łącznego wszystkich dotychczasowych skazań i dokonania pogłębionej ich analizy, z uwzględnieniem uwag zaprezentowanych w niniejszym uzasadnieniu. Dopiero po ponownym przeprowadzeniu postępowania Sąd I Instancji zobowiązany będzie wydać wyrok łączny respektując przesłanki do jego wydania i wymierzyć nową karę łączną, zgodnie z wymogami określonymi w art. 85 kk.